

VEPTIOO

Gratis filmmagazine

NIEUWS

INTERVIEWS

ARTIKELS

RECENSIES

en duizelingwekkende
cinema

It

Op kindenjacht met Pennywise

FILMFESTIVAL OOSTENDE

AMERICAN MADE

WIND RIVER

MOTHER!

CARGO

#34

september 2017

Alle hens aan dek

Twee onheilstijdingen overheersten de voorbije filmzomer: de Amerikaanse bioscoopcijfers zijn bij de laagste in jaren, en zowel grote als kleine studio's flirten steeds harder met het idee om hun producties razendsnel on demand aan te bieden. Nu ben ik als prille papa de eerste om het gemak van een streamingdienst te erkennen, maar tegelijk blijf ik erbij dat er niets gaat boven het aanschouwen van een nieuwe film op het grootst mogelijke scherm in de buurt.

Aan het bioscoopaanbod van deze maand zal het in ieder geval niet liggen. Naast de langverwachte Stephen King-bewerking *It* is er het op feiten gebaseerde *American Made*, waarin Tom Cruise eindelijk nog eens echt staat te acteren, de stevige thriller *Wind River* met hoofdrollen voor collega-Avengers Elizabeth Olsen en Jeremy Renner, en het mysterieuze *Mother!* van Darren Aronofsky, waarin Jennifer Lawrence almaar uitzinniger lijkt te worden.

Het Vlaamse vissersdrama *Cargo* van Gilles Coulier geeft het startschot van het 11^e Filmfestival van Oostende, om enkele dagen later de gewone zalen binnen te varen. Ook de gelauwerde echtscheidingstragedie *Loveless* van de Russische regisseur Andrey Zvyagintsev kan je enkele weken voor zijn reguliere release al zien in de Koningin der Badsteden. En op zaterdag 16 september komen we te weten wie er in de prijzen valt tijdens het 8^e Gala van de Ensors.

Je zou voor minder uit je luie zetel komen!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waazinema

**studio
brussel**

LIFE IS MUSIC

FLASHFORWARD

ACHTER DE SCHERMEN *Verborgen verlangen* 8
FILMFAN *Xander De Rycke* 10

CLOSE-UP

IT 12
MOTHER! 16
CARGO 18
AMERICAN MADE 22
DE ENSORS 24
FILMFESTIVAL OOSTENDE 28
LOVELESS 30
PATTI CAKES 34
SPECTRUM *Fiona Tan* 36
WIND RIVER 38

POINT OF VIEW

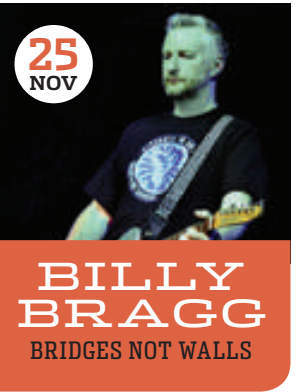
RECENSIES 40
BESTE.FILM.OOIT. *A Nightmare on Elm Street* 46

VERTIGO
Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be
ADJUNCT-BLADMANAGER Karolien van Schil – karolien@vertigoweb.be
MEDEWERKERS Ruben Nollet, Chris Craps, Jonas Govaerts, Dennis Van Dessel, Anke Wauters, Chloé Bauwens, Christophe Verbiest
WEBMASTER Hans Verschooten
WEBREDACTIE Freek Lauwers
EINDREDACTIE Geert Van der Hallen
LAYOUT Geert Verbist
FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout
RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen
DRUK Moderna Printing

“Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

www.twitter.com/VERTIGObe www.facebook.com/VERTIGObe

DE ROMA · TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT
HET VOLLEDIGE PROGRAMMA & TICKETS: WWW.DEROMA.BE · 03 600 16 60

ACHTER DE SCHERMEN

Verborgen verlangen

Animal handler Gwenaël De Temmerman blijft bij de les

tekst JONAS GOVAERTS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Werk nooit met water, kinderen of dieren, luidt een welbekende Hollywood-regel. Van de eerste twee geen sprake in *Verborgen verlangen*, maar de cast van de romcom rond Astrid 'Bryan' Coppens telt wel een pekinies, een herdershond én een chihuahua.

Geen probleem, vindt *animal handler* Gwenaël De Temmerman: "Productie heeft me voldoende tijd gegeven om de acteurs en de honden aan elkaar te laten wennen: dat scheelt heel wat. Bovendien wordt er op deze set geen al te moeilijke dingen van de dieren verwacht. Rustig blijven zitten en natuurlijk overkomen: dat is het zowat."

Toch wordt werken met dieren vaak onderschat in de Vlaamse filmwereld, vindt De Temmerman. "Vandaar dat ik eerst als opnameleider aan de slag ben gegaan: ik wilde als professionele *animal handler* echt weten waarover ik sprak. Men vergeet vaak hoe gevoelig dieren zijn voor de stress op een set. Ze kunnen pas presteren als ze volledig op hun gemak zijn. Maar talent is een eerste vereiste. Het klinkt misschien hard, maar niet eender welk dier kan acteren. (lacht)" ▣

VANAF 22 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

Xander De Rycke

Gespot op de salontafel van Xander De Rycke: dvd's van *Pippa*, *H.I.T. - De Romeo's* en *Allemaal familie*. Is de stand-upcomedian een stiekeme fan van komedies van eigen bodem? Niet echt: het gaat om research voor zijn nieuwe *Xander houdt het voor bekeken*-show, waarin hij de Vlaamse film en televisie op de korrel neemt. "Ik heb zelfs een geflopte Jommeke-film op de kop getikt."

tekst JONAS GOVAERTS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat is de beste film ooit?

"*Jurassic Park*. Daar is het voor mij mee begonnen. Ik was al geobsedeerd nog voor ik één minuut had gezien: ik kocht de comics en verzamelde het speelgoed. Helaas weigerden mijn ouders me als zevenjarige mee te nemen naar de enige bioscoop in Eeklo. Dus moest ik wachten tot hij op tv werd uitgezonden. Dat was op de RTBF, gedubd in het Frans. Ondertussen heb ik hem al ontelbare keren gezien. Onlangs nog in Londen: toen ik hoorde dat de Prince Charles Cinema een originele 35mm-kopie vertoonde, heb ik onmiddellijk een treinticket geboekt."

Heb je je ooit vereenzelvigd met een filmpersonage?

"Nadat ik *Baby Driver* had gezien, heb ik toch een week als het hoofdpersonage rondgelopen. Leren jas aan, zonnebril op, 'Easy' van The Commodores in mijn oortjes... Het enige wat ontbrak, was een auto: ik heb helaas geen rijbewijs."

"VOORMIJ IS ALLES MET JURASSIC PARK BEGONNEN."

Wat is je vreemdste cinemagewoonte?

"Als ik te vroeg ben voor een afspraak, ga ik niet op een terrasje op mijn gsm zitten tokkelen, maar pik ik een uurtje mee van een film die ik anders nooit zou bekijken. De nieuwe Jason Statham bijvoorbeeld, of de zoveelste XXX met Vin Diesel. Zo'n gedrocht waarvan je weet: dit gaat tijdens het laatste halfuur niet plots geniaal worden."

Hoe vaak waag je je aan Vlaamse cinema?

"Steeds vaker, zeker nu er een nieuwe *Xander houdt het voor bekeken*-tournee op komst is. Zo heb ik onlangs *De*

schat van de zeerover op de kop getikt, de geflopte Jommeke-film uit 1968. Geschreven, geregisseerd én gemon-teerd door tekenaar Jef Nys zelf, maar o zo saai! In feite doet Jommeke niets anders dan putten graven en van punt A naar punt B wandelen. De film duurt slechts 70 minuten, maar er wordt minstens 30 minuten lang gestapt. (lacht)"

Heb je je al eens kwaad gemaakt over een film?

"Ja, toen ik *Into the Wild* zag, over een rijkelui-kind dat alles achterlaat en de natuur in trekt. Voor veel mensen was die gast een held, maar ik kon alleen maar denken: 'Val dood, aansteller.'

Toen hij dat – spoiler! – uiteindelijk ook deed, heb ik in de zaal luidop zitten lachen."

Welke film geeft het leven van een stand-upcomedian accuraat weer?

"*Everybody Happy* natuurlijk. (lacht) Nee, ik weet niet welke comedywereld regisseur Nic Balthazar heeft bestudeerd voor die film, maar het was alleszins niet de onze. Een Belgische *shock comedian* die populairder is dan een huis-tuin-en-keukenkomek à la Geert Hoste? Belachelijk! Dan vind ik dat het recente *The Big Sick* een realistischer beeld schetst. Vooral die scène waarin een paar comedians de try-out van een collega compleet afbreken, om hem achteraf backstage uitgebreid te feliciteren. Heel herkenbaar. (lacht)" ❏

@Jonas_Govaerts

Xander houdt het voor bekeken
xanderderycke.be

IT

BLOED & BALLONNEN

Vergeet Carrie, Cujo of Christine: het griezeligste Stephen King-personage blijft Pennywise uit de bestseller *It*. Na het literaire succes sloop de clown middels een ijselijk tv-tweeluik de huiskamers binnen en werd hij helemaal onsterfelijk. Nu is de kinderverslinder terug, in een bioscoopbewerking van *Mama*-regisseur **Andy Muschietti**. "Men vergeet vaak hoe donker Kings thema's zijn!"

tekst JONAS GOVAERTS

Pennywise werd voor het laatst gespot in 1990, toen hij op onvergetelijke wijze werd vertolkt door cultacteur Tim Curry in de tweedelige tv-adaptatie van *It*. Nadien was het twee decennia stil rond de clown, maar enkele jaren terug kondigde *True Detective*-regisseur Cary Fukunaga een getrouwere bewerking van Kings boek aan, stukken donkerder en gewelddadiger dan de miniserie.

Toen de gevierde cineast in 2015 het project verliet wegens de welbekende 'creatieve meningsverschillen', vreesden King-fans het ergste. Zeker toen Fukunaga in allerijl vervangen werd door de relatief onervaren Argentijn Andy Muschietti. Dat hij toch de juiste man bleek voor de job, werd duidelijk toen de eerste trailer van zijn verfilming online verscheen en in slechts 24 uur een ongeziene 197 miljoen views scoorde.

De fans van Finn

Muschiatti zelf was een jaar of twaalf toen hij *It* voor het eerst las, ongeveer even oud als zijn zeven hoofdpersonages. “Ik had al wel wat van King gelezen, onder meer *Pet Sematary*, maar *It* ging toch een stapje verder: dat boek heeft volgens mij een hele generatie getraumatiseerd. Daarom zijn de leden van de Losers’ Club, het vriendengroepje dat belaagd wordt door Pennywise, voor mij ook de perfecte horrorpersonages: op die leeftijd vergroot je namelijk je emoties enorm uit, ook angst.”

De film speelt zich af in de jaren 80, die helemaal terug zijn dankzij het recente succes van de Netflix-reeks *Stranger Things*. Mooi meegenomen, geeft Muschiatti toe: “De eighties-setting liet me toe uitgebreid te knipogen naar de meesters van het genre: Steven Spielberg, Joe Dante, John Carpenter... Maar toch gaat het

me om meer dan alleen een trend. Ik ben zelf een kind van de jaren 80. *It* mag dan een grote studiofilm zijn, het is toch ook een erg persoonlijk project.”

Nog een link met *Stranger Things*: de vijftienjarige acteur Finn Wolfhard speelt in *It* grote bek Richie ‘Trashmouth’ Tozier. Een gelukkig toeval, zegt Muschiatti: “Toen wij begonnen te filmen, wist niemand wie Finn was. Tot halverwege de draaiperiode *Stranger Things* uitkwam. Plots zaten we met een superster! Van de ene dag op de andere ontpopte de set zich tot een heus mediacircus. Tijdens de lunch vormden zich geregeld lange rijen fans voor het restaurant, die allemaal met Finn op de foto wilden. Echt hallucinant.”

Incest en necrofilie

Muschiatti kan niet genoeg benadrukken dat zijn film een nieuwe

bewerking van de roman is, en geen remake van de tv-versie van Tommy Lee Wallace. “Wat mij aantrok in *It*, zijn net de scènes die – wegens te grotesk – uit de reeks werden geknipt. Kings boeken zijn zo populair dat men vaak vergeet hoe donker zijn thema’s zijn: het gaat niet zelden over kindermisbruik, incest of necrofilie. Sorry, maar om recht te doen aan het werk van King, heb je in mijn ogen een *R-rating* nodig.”

Eén sequentie uit het boek ging zelfs voor zelfverklaard horrorfanaat Muschiatti te ver: de controversiële ‘kinderorgie’, waarin Beverly Marsh (Sophia Lillis), het enige meisje in de Losers’ Club, het groepje dichter bij elkaar wil brengen door seks te hebben met de jongens. “Zoiets krijg je natuurlijk nooit verkocht aan een grote filmstudio. En daarbij: ik voelde niet onmiddellijk de behoefte om een dergelijke scène in beeld te brengen.”

Gespeelde doodsangst

Om zijn cast de stuipen op het lijf te jagen, had de regisseur een ingenieuze trucje bedacht: “Ik stond erop dat Bill Skarsgård te allen tijde in de rol van Pennywise bleef. Het enige moment waarop de andere acteurs Bill zonder make-up zagen, was tijdens de eerste gezamenlijke lezing van het script.” Helaas leverde die tactiek de filmmaker slechts één bruikbare take op: “De eerste keer dat ze Pennywise zagen, schrokken de kinderen zich rot. Maar tegen de tijd dat de ploeg opgesteld was voor take twee, waren ze al uitgebreid met Bill aan het verbroederen. (lacht) Gelukkig waren het stuk voor stuk professionals, die doodsangst ook gewoon konden spelen.”

Wie *It* intikt op de *Internet Movie Database*, zal merken dat de film een ondertitel meekreeg: *Part 1 – The Losers’ Club*. Muschiatti beaamt dat een sequel al in de maak is: “Deel twee zal zich

afspelen in het heden, wanneer de overlevende Losers volwassen zijn. We zijn nog volop aan het schaven aan het scenario, maar ik heb toch al een paar flashbacks kunnen draaien met de kinderen. Verdrukte herinneringen vormen een essentieel onderdeel van het boek: die dialoog tussen heden en verleden wil ik absoluut behouden.”

Foute Lego

Dat King wereldwijd over een bijzonder fanatieke fanbasis beschikt, werd nog maar eens duidelijk toen afgelopen zomer de laatste trailer uitkwam. Volgens een aandachtige Twitter-gebruiker bevatte de footage een onvergeeflijk anachronisme: de makers van *It* zouden het verkeerde speelgoed hebben gebruikt.

Muschiatti: “Ik had mijn artdirector een schildpad uit groene Lego laten maken, als verwijzing naar Maturin (een mythisch reptiel uit Kings literaire

universum, dat ook opduikt in zijn *Dark Tower*-cyclus, nvdv.). Helaas bleek die limoengroene tint nog niet te bestaan in de Lego van 1989. Ik heb nog even een reshoot overwogen, maar dat bleek uiteindelijk toch te kostelijk. (lacht) Eerlijk: toen ik dat artikel las, was ik vooral opgelucht. Als er buiten een minuscule Lego-blokje verder niks mis is met mijn film, kan ik op beide oren slapen. Toch?”

Verlossende tweet

Ook geruststellend: King is helemaal mee met de film. De mensenschuwe auteur kreeg al in maart een vroege montage te zien. “In zijn privébioscoop, want King bekijkt bewerkingen van zijn boeken liefst alleen”, verduidelijkt Muschiatti. “Hij moet zowat de meest verfilmde schrijver op aarde zijn. Ik kan me dus voorstellen dat hij het beu is achteraf telkens een praatje te moeten slaan met de regisseur. Zeker als de film in kwestie waardeloos is. (lacht)”

Niet lang na de screening stelde King de filmmaker gerust met een verlossende tweet: “Andy Muschiatti’s adaptatie van *It* overtreft al mijn verwachtingen. Relax. Wacht af. En geniet.” Een hele eer, zeker als je beseft dat King zelfs Stanley Kubricks adaptatie van *The Shining* maar niks vond. Muschiatti relateert: “Laat ik het zo stellen: ik ben al blij dat King vroeger blijkbaar nooit met Lego heeft gespeeld.” 🐢

VANAF 6 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Jonas_Govaerts

» WHO’S THE KING?

De kans is inderdaad groot dat Stephen King de meest verfilmde schrijver op aarde is. Op *Vertigoweb.be* duiken we in het filmarchief en scheiden we het griezelige kaf van het bloederige koren.

MOTHER!

POLANSKI'S BABY

Een jonge vrouw ziet haar rustige leventje met haar liefhebbende man verstoord door onverwacht bezoek. Bekijk het promomateriaal van *Mother!* en je ziet meteen dat regisseur Darren Aronofsky de mosterd haalde bij huiverklassieker *Rosemary's Baby*. En het is niet de eerste keer dat hij knipoogt naar het oeuvre van Roman Polanski.

tekst CHRIS CRAPS

In *Mother!* vertoont Jennifer Lawrence griezelig veel overeenkomsten met het personage van Mia Farrow uit Roman Polanski's *Rosemary's Baby*. Niet alleen bekijk je het verhaal helemaal door Lawrence's ogen, ze begint ook haar lieve echtgenoot (Javier Bardem) ervan te verdenken dat hij samenzweert met hun akelige gasten (onder meer Ed Harris en Michelle Pfeiffer). Of zou het kunnen dat ze zich de almaar vreemdere gebeurtenissen inbeeldt?

Polanski is altijd heel belangrijk geweest voor Aronofsky. Dat heeft te maken met het feit dat de New Yorkse cineast – hoewel hij opgroeide met Amerikaanse avonturenfilms als *Star Wars* en *Raiders of the Lost Ark* – vooral inspiratie zocht bij de Europese cinema van de jaren 60 en 70. Als je dan ook nog een gefascineerd bent door de psychologische en morele aftakeling van de mens, beland je al vrij snel bij het oeuvre van de Pools-Amerikaanse filmmaker.

Seksuele frustratie

Al in zijn langspeeldebuut *Pi* liet Aronofsky er geen twijfel over bestaan wie hem geïnspireerd had. De manier waarop de regisseur de waanzin van de geflippte wiskundige Max Cohen in beeld bracht: pure paranoia à la Polanski, en dan vooral die uit *Repulsion*, *Rosemary's Baby* en *The Tenant* – zijn zogeheten *Apartment Trilogy*.

De link werd nóg duidelijker in Aronofsky's tweede film, *Requiem for a Dream*. Die knipoogt niet alleen naar *The Tenant*, maar ook naar *Repulsion*. Neem bijvoorbeeld de scène waarin de moeder (Ellen Burstyn) hallucineert dat haar ijskast tot leven komt, en plaats die naast de surrealistische sequentie in *Repulsion* waarin Catherine Deneuve bepoteld wordt door handen die uit de muren komen. *Need we say more?*

Ook Aronofsky's grootste hit tot op heden, *Black Swan*, staat bol van de Polanski-hommages. Balletdanseres Nina (Natalie Portman) kampt met hetzelfde soort seksuele frustratie als Catherine Deneuve in *Repulsion*. Ze wordt bovendien helemaal paranoïde door een – ingebeelde? – bedreiging, net als Mia Farrow in *Rosemary's Baby*. En ten slotte gaat ze net zoals het hoofdpersonage uit *The Tenant* mentaal ten onder.

Oedipale haat

Aronofsky's Bijbel-blockbuster *Noah* zou je misschien niet meteen linken aan Polanski. Maar toch. Herinner je je *Chinatown* nog? Daarin beslist een machtig man, Noah Cross, wie er water krijgt en wie niet. De Noah van Aronofsky (Russell Crowe) geeft net zoals Cross geen zien om andere mensen. Beide Noahs schrikken er zelfs niet voor terug om hun eigen kinderen te doden. Omgekeerd hebben die kinderen zo'n oedipale hekel aan

hun vader dat ze hem liever uit de weg geruimd zien.

Het oeuvre van Aronofsky toont duidelijk aan dat hij Polanski's grauwe visie op de wereld deelt, maar op één vlak zijn de twee regisseurs elkaars tegenpolen. Zoals je kunt opmaken uit *The Fearless Vampire Killers*, *Carnage* en *Venus in Furs* houdt Polanski van spot, satire en absurde humor, terwijl Aronofsky altijd bloedserieus blijft. Misschien heeft het niet alleen te maken met een beperkt gevoel voor humor, maar ook met een uitgesproken idealisme. In tegenstelling tot Polanski heeft Aronofsky zijn hoop op een betere wereld nog niet opgegeven.

De kans bestaat dus dat Jennifer Lawrence het er in *Mother!* beter vanaf brengt dan Mia Farrow in *Rosemary's Baby*. ▣

VANAF 13 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@ChrisCraps

» ROMANS BABY'S

In een tijdperk waarin Roman Polanski vooral het nieuws haalt vanwege zijn persoonlijke misstappen uit de seventies, zetten we op *Vertigoweb.be* zijn professionele voltreffers in de kijker.

WATER AAN DE LIPPEN

Na enkele gelauwerde kortfilms en de tv-hit *Bevergem* tekent **Gilles Coulier** met *Cargo* voor zijn eerste langspeelfilm. In het donkere drama volgen we het wel en wee van een stugge vissersfamilie die niet kan kiezen tussen traditie en toekomst. “Ik had het even gehad met humor.”

tekst **RUBEN NOLLET**

Ik ben een zware ADHD'er”, steekt Gilles Coulier van wal. “Ik heb veel variatie nodig in mijn leven. Ik word gek als ik drie maanden lang moet draaien, dan kijk ik reikhalzend uit naar de montage. En tijdens de montage wil ik binnen de kortste keren opnieuw beginnen te schrijven. Daarom doe ik het liefst alles door elkaar.”

Dat is niet gelogen, getuige het parcours dat de 30-jarige Bruggeling reeds heeft afgelegd. Tussen 2009 en 2012 maakte Coulier drie kortfilms, telkens met een glansrol voor acteur Wim Willaert. Twee daarvan, *Ijsland* en *Mont Blanc*, werden vertoond op het

Filmfestival van Cannes. De tweede zelfs in de kortfilmcompetitie – niet slecht voor een regisseur die toen nog maar een goed jaar was afgestudeerd.

Vervolgens was het tijd voor het grotere werk. Samen met acteur Gilles De Schryver en producent Wouter Sap richtte Coulier in 2013 het productie-huis De Wereldvrede op. Eerste opmerkelijke prestatie: de tv-serie *Bevergem*, rond de komische klaploper Freddy De Vadder, die uitgroeide tot een heuse hype.

Na zes jaar schrijven rolt nu ook Couliers langspeelfilmdebuut bij De Wereldvrede van de band. *Cargo* is het grauwe portret van een Oostends

vissersgezin. Wanneer de vader in een coma belandt, moeten zijn drie zonen (Sam Louwyck, Wim Willaert en Sebastien Dewaele) het familie-bedrijfje op de rails houden. Dat blijkt echter een zware opgave, te meer omdat ze nooit geleerd hebben om hun gevoelens te uiten.

GILLES COULIER: “De kiem van het project was een verhaal van een vader, een zoon en een kleinzoon, met daarnaast twee broers die gaandeweg op het toneel verschenen. Dat gegeven wilden mijn coscenarist Tom Dupont en ik situeren in een milieu dat van nature weinig communicatief is. Al

snel kwamen we uit bij een vissers-familie. Zo konden we ook thema's als traditie en opvolging aanboren, en iets vertellen over een sector die gedoemd is om te verdwijnen.”

Waarom juist dit verhaal?

“Ik ben zelf de oudste van drie broers. *Cargo* is niet autobiografisch, maar ik weet wel hoe complex zo'n relatie kan zijn. Het is altijd twee tegen één, en de verhoudingen wisselen voortdurend. Daarnaast vroeg ik me al een tijdje af op welk moment je écht vader wordt. Ik heb zelf geen kinderen, maar ik kan me niet voorstellen dat een man prompt de papa in zichzelf voelt

wakker worden wanneer zijn eerste kind geboren wordt.

Ik ben ook gefascineerd door de machtsverhouding tussen een vader en een zoon, en hoe die verandert met de jaren. Vandaar dat ik vertel over een man die tot het besef komt dat hij zijn kind dezelfde dingen aandoet die hij zijn vader altijd kwalijk nam. Ik zie zelf ook vaak mijn vader in de manier waarop ik reageer tegen mijn vriendin of mijn vrienden. Ik vind dat beangstigend, maar tegelijkertijd motiveert het me om ertegen in te gaan.”

Ben jij in de voetsporen van je vader getreden?

“Min of meer. Mijn vader en zijn broer hadden een productiebedrijfje dat programma's maakte voor de regionale televisie. Toen ik op mijn elfde moest kiezen welke richting ik zou volgen in het middelbaar, vroeg ik me al af wat mijn vader zou willen dat ik deed.

Dat zie je in de visserij ook. De vissers met wie ik sprak tijdens het schrijven van *Cargo* zeiden vaak dat ze op jonge leeftijd dachten: ‘Ik, visser? Ben je gek?’ En toch werden ze het. Nochtans is de sector op sterven na dood. In de jaren 70 waren er nog driehonderd boten, vandaag bij wijze van spreken nog tien.

Waarom zou iemand nog visser willen worden? Volgens mij heeft het te maken met het feit dat niemand degene wil zijn die een punt zet achter een familietraditie. Het is een soort genetische verplichting.”

Langspeelfilms moeten meer dan kortfilms een publiek lokken. Ben je daarmee bezig?

“Dat gevecht voer ik al ettelijke jaren met mezelf. De grote uitdaging is een auteursfilm maken die ook nog eens een publiek vindt. Er bestaan genoeg voorbeelden, zoals *Manchester by the Sea* of *Drive*. Ik ben alvast blij met *Cargo*. Ik denk dat ik mijn stempel heb kunnen drukken, dat ik toon waarvoor ik sta en wat voor cinema ik wil maken.”

In *Manchester by the Sea* worden de harde momenten verzacht met humor. Dat is in *Cargo* niet het geval.

“Na *Bevergem* had ik het even gehad met humor. Ik ben een zwartgallige

mens in mijn filmsmaak en kijk graag naar dingen die me diep raken. Ik heb geprobeerd om wat luchtigheid in *Cargo* te steken, maar het voelde altijd geforceerd aan. Uiteindelijk is het gebeven bij een scène waarin de personages met vis gooien naar elkaar. Tijdens de testvisie voelde ik dat de film die passage nodig had. Meer humor kreeg ik er echter niet in.”

Wanneer is de vluchtelingen-problematiek in het verhaal geslopen?

“Zodra we wisten dat we de visserij als achtergrond zouden gebruiken. Jaren terug dus, toen het thema nog niet zo actueel was. Ik bedacht dat mensensmokkel perfect zou zijn voor een visser om grof geld te verdienen. In België hebben niet-erkende vluchtelingen geen rechten, in Engeland hebben ze die wel. Daarom willen zoveel vluchtelingen daarnaartoe.

Het klinkt grof, maar eigenlijk is het een win-winsituatie. De vissers

brengen de vluchtelingen waar ze heen willen, en tegelijk kunnen ze met het geld zelf het hoofd boven water houden. Begrijp me niet verkeerd: ik ga mensensmokkel nooit goedpraten. Maar ik kan wel begrijpen dat een visser zo’n beslissing zou nemen als hij echt niet meer weet van welk hout pijlen te maken.” ▣

VANAF 13 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» TE KAAP'REN

Scheepvaart is een thema waarop al menig cineast ingezoomd heeft. Online varen we langs andere films waarin zeebonken centraal staan. Alleen *Jack Sparrow*: die laten we links liggen.

Lumière
KIJK SERIES DIGITAAL!

KOOP en KIJK

Lumière series nu ook online

via www.lumiereseries.com

1993

BELOW THE SURFACE

MIDNIGHT SUN

TOP OF THE LAKE
CHINA GIRL

Makkelijk en snel!

1. Registreer je op lumiereseries.com of via de app (iOS en android)

2. Koop je favoriete series op desktop via lumiereseries.com

3. Geniet van je favoriete serie! Bekijk ze op desktop of mobiel via onze app

AMERICAN MADE

ZONDER CONTROLE

Ondertussen is Tom Cruise synoniem met baldadige blockbusterpersonages die stevast wegrekken van een of ander gevaar – van aliens over zandstormen tot mummies. Toch kiest de wereldster soms voor iets uitdagender materiaal, zoals het op feiten gebaseerde *American Made*. Een greep uit zijn eigenzinnigere rollen.

tekst STEVEN TUFFIN

Born on the Fourth of July (1989)

Cruise maakte met zijn verbluffende vertolking in dit oorlogsdrama van Oliver Stone brandhout van het gladde imago dat hij had opgebouwd in films als *Top Gun*, *Cocktail* en *Rain Man*. Als Vietnamveteraan Ron Kovic onderging hij een monumentale metamorfose, van all *American hero* over wrokkige rolstoelpatiënt tot gepassioneerde vredesactivist.

Magnolia (1999)

Ondanks sterke acteerprestaties van onder meer Julianne Moore, Philip Seymour Hoffman en John C. Reilly stal Cruise de show in deze ensemblefilm van Paul Thomas Anderson. De 'respect the cock, tame the cunt'-monoloog van zijn *motivational speaker* Frank T.J. Mackey was zo mogelijk nog indrukwekkender dan diens opvallende kapsel en dito kledingstijl.

Eyes Wide Shut (1999)

De legendarisch lange shoot van Stanley Kubricks laatste langspeler resulteerde in een bevreemdende koortsdroom, waarin Cruise en zijn toenmalige vrouw Nicole Kidman uitblonden als een burgerlijk koppel dat een seksuele crisis doorworstelt. Met als absoluut hoogtepunt de ontmaskering van pottenkijker Cruise tijdens een schimmige orgie.

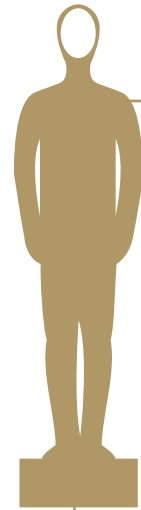

American Made (2017)

Drie jaar na *Edge of Tomorrow* slaat Cruise opnieuw de handen in elkaar met regisseur Doug Liman. Ditmaal vertelt het duo het waargebeurde verhaal van Barry Seal, een voormalige lijnvluchtpiloot die in de jaren 70 en 80 drugs en wapens Latijns-Amerika binnen- en buitensmokkelde in opdracht van de CIA. Ooit al eens een in cocaïne gedoopte Cruise willen zien? Dit is je kans!

VANAF 13 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzinema

OSCARS AAN ZEE

Op zaterdag 16 september vindt het achtste Gala van de Ensors plaats in Kursaal Oostende. De nominaties voor de Vlaamse filmprijzen werden door sommigen als 'te arthouse' afgedaan. Terecht of onterecht? Dat laten we in het midden. Onze hoofdredacteur deelt wel zijn mening over wie er moet winnen, wie er zal winnen en wie er ontbreekt.

tekst STEVEN TUFFIN

BESTE VROUWELIJKE BIJROL

Esra Vandenbussche *Le Ciel Flamand*
Karlijn Sileghem *Home*
Els Deceukelier *Home*

MOET WINNEN: Els Deceukelier, vanwege het nachtmerriegehalte van haar emotioneel vraatzuchtige moeder in *Home*.

ZAL WINNEN: Esra Vandenbussche.
ONTBREEKT: Tine Reymer en Charlotte Vandermeersch in *De premier*.

BESTE MANNELIJKE BIJROL

Flor Decleir *Sprakeloos*
Rik Van Uffelen *Sprakeloos*
Wim Willaert *Le Ciel Flamand*

MOET WINNEN: Rik Van Uffelen was voor mij de grootste verrassing van *Sprakeloos*, maar tegen de geslagen hond die **Wim Willaert** speelt in *Le Ciel Flamand* kan niemand op.

ZAL WINNEN: Wim Willaert.

ONTBREEKT: Titus De Voogdt in *King of the Belgians*.

BESTE ACTRICE

Alexandra Lamy *Vincent*
Lena Suijkerbuijk *Home*
Sara Vertongen *Le Ciel Flamand*

MOET WINNEN: Hoewel Sara Vertongen fantastisch werk levert in *Le Ciel Flamand*, was ik helemaal ondersteboven van het naturel waarmee **Lena Suijkerbuijk** in *Home* haar mannelijke collega's van het scherm speelt.

ZAL WINNEN: Sara Vertongen.

ONTBREEKT: Als je *Souvenir* nomineert in andere categorieën, dan had Isabelle Huppert hier haar plaats absoluut verdiend.

BESTE ACTEUR

Loïc Bellemans, Mistral Guidotti, Sebastian Van Dun *Home*

Peter Van den Begin *King of the Belgians*

Kévin Azaïs *Souvenir*

MOET WINNEN: **Peter Van den Begin** speelt misschien wel de rol van zijn leven als de vorst die zijn ziel vindt in *King of the Belgians*.

ZAL WINNEN: Peter Van den Begin.

ONTBREEKT: De immer intense Koen De Bouw voor zijn titelrol in *De premier*.

BESTE REGISSEUR

Bavo Defurne *Souvenir*

Fien Troch *Home*

Peter Monsaert *Le Ciel Flamand*

MOET WINNEN: **Fien Troch**, omdat ze zich met *Home* andermaal heruitvond en tekende voor een contemporaine kopstoot van jewelste.

ZAL WINNEN: Fien Troch.

ONTBREEKT: *King of the Belgians*-regieduo Jessica Woodworth en Peter Brosens.

BESTE FILM

Home

King of the Belgians

Le Ciel Flamand

MOET WINNEN: **King of the Belgians**, een knaller van een satire die even Belgisch aanvoelt als het werk van René Magritte.

ZAL WINNEN: *Home*.

ONTBREEKT: *De premier*.

EVERYBODY ENSOR!

HET VLAAMS AUDIOVISUEEL FONDS
FELICITEERT ALLE ENSORGENOMINEERDEN

PARELS VISSEN

Avant-premières, hernemingen, eenmalige vertoningen: voor ieder wat wils op de elfde editie van Filmfestival Oostende, die plaatsvindt van vrijdag 8 tot en met zaterdag 16 september. Onze hoofdredacteur selecteert vijf titels die een trip naar 't zeetje meer dan waard zijn.

tekst STEVEN TUFFIN

BRIGSBY BEAR

Na gesmaakte passages in Sundance en Cannes doet deze indiefilm nu ook de Koningin der Badsteden aan. Onder meer Mark Hamill – Luke Skywalker *himself* – speelt mee in deze bizarre komedie, over een jongeman die ontdekt dat de kinderreeks waarmee hij opgroeide speciaal voor hem gedraaid werd door de man al die jaren gevangenield.

DAENS

De Louis Paul Boon-verfilming over de legendarische priester die het in de 19e eeuw opnam voor de textielarbeiders in Aalst, viert dit jaar haar 25e verjaardag en kreeg daarom een duchtige digitale restauratie door het Koninklijk Belgisch Filmarchief (Cinematek). Deze nieuwe versie gaat in Oostende in wereldpremière in aanwezigheid van regisseur Stijn Coninx.

JUPITER'S MOON

Tot voor enkele jaren maakte Hongaars cineast Kornél Mundruczó hermetische arthousefilms als *Johanna* en *Delta*. Sinds *White God* mikt hij op een breder publiek door zijn uitdagende ideeën te vermengen met blockbusterwaardig spektakel. Zo hult hij in zijn nieuwe film hete hangijzers als de vluchtelingenkwestie en terrorisme in een *Children of Men*-achtig sci-fi-jasje.

LOVING VINCENT

Deze bijzondere biopic over Vincent van Gogh wordt terecht aangeprezen als 'de eerste geschilderde langspeelfilm aller tijden'. Meer dan honderd artiesten schilderden zo'n 65.000 frames bij elkaar in Van Goghs legendarische olieverfstijl, om zo het levensverhaal van Nederlands bekendste kunstenaar te vertellen. Aan de basis voor het scenario lag Van Goghs uitvoerige briefwisseling.

WALTZ WITH BASHIR

Ari Folman tekende voor een van de beste films van de 21^e eeuw met deze unieke animatieprent, waarin de Israëlische cineast duizelingwekkend diep graaft naar zijn herinneringen als soldaat ten tijde van de Israëlisch-Libanese Oorlog in 1982. Niet alleen een indrukwekkend psychologisch portret, maar ook een beklijvend anti-oorlogspamflet.

→ MEER INFO OP **FILMFESTIVALOOSTENDE.BE**

HOPELOOS VERLOREN

Na de festivalsuccessen van *The Return*, *Elena* en *Leviathan* kaapte **Andrey Zvyagintsev** op het recentste Filmfestival van Cannes de Prijs van de Jury weg voor *Loveless*. De Russische cineast praat over zijn beenharde echtscheidingsdrama en het leven in Moskou.

“Onze samenleving ontbeert een zekere warmte.”

tekst STEVEN TUFFIN

Boris (Aleksey Rozin) en Zhenya (Maryana Spivak) staan op het punt om te scheiden. Op een avond komt hij binnen in hun appartement, dat ondertussen te koop staat, maar waar zij en hun zoon Alyosha momenteel nog wonen. Het komt tot een zoveelste hevige ruzie, waarvan het 12-jarige kereltje in stilte getuige is. De volgende dag ontdekt Zhenya dat Alyosha nergens te bespeuren is.

Andrey Zvyagintsev laat de bittere satire van *Leviathan* achter zich en tekent met *Loveless* voor een bijtend drama met thrillerelementen. De faliekant mislukte relatie van Boris en Zhenya krijgt een laatste pijnstoot wanneer ze op zoek moeten naar hun zoon. In Hollywood zou zo’n beproeving een koppel weer bij elkaar brengen, hier wordt de afstand tussen de twee alleen maar groter.

De cineast lacht als ik die opmerking maak: “Dat zou de geloofwaardigheid van de film volledig hebben aangetast.

Ik vertel het verhaal van mensen die hopeloos verloren zijn. Ze zijn zo hard op zichzelf gefocust dat ze niet zien wat voor erge dingen er rondom hen gebeuren. Zelfs het verschrikkelijkste dat twee ouders kan overkomen – de verdwijning van hun kind – brengt daar geen verandering in.”

Moeten we *Loveless* zien als een realistische weergave van het leven in Moskou?

ANDREY ZVYAGINTSEV: “Enerzijds vertel ik een heel intiem verhaal over een koppel dat iets heel specifiek meemaakt. Anderzijds besef ik maar te goed dat cinema een massamedium is. Er is een Russisch gezegde dat stelt dat elke druppel water een reflectie van de zee is. Op die manier benader ik de verhalen die ik vertel. Ik zit hier niet te beweren dat alle Russische koppels elkaar onmenselijk behandelen, maar tegelijk valt niet te ontkennen dat onze samenleving een zekere warmte ontbeert. Egoïsme viert overal hoogtij.

Mensen gebruiken anderen en laten hen vallen als ze in hun ogen geen nut meer hebben.”

Denkt u daar met uw film verandering in te brengen?

“Ik hoop in ieder geval dat de mensen die *Loveless* zien nadien eens goed nadenken over de manier waarop ze hun familie en naasten behandelen. Misschien dat ze nadien hun gedrag positief aanpassen. Dat zou me enorm gelukkig stemmen.”

Het vrouwelijke hoofdpersonage van *Loveless* is obsessief bezig met haar smartphone. Ironisch genoeg liep ik ooit een interview met u mis omdat u zelf maar op uw gsm bleef tokkelen.

“Hm, als dat echt zo is: mijn oprechte excuses. Ik heb het heel moeilijk met gsm’s. Die dingen brengen het beste én het slechtste in de mens naar boven. Langs de ene kant zijn het superhandige toestellen waarmee je, waar je je ook bevindt, bergen werk kunt verzetten – sommige

collega-regisseurs hebben er zelfs al heuse langspeelfilms mee gedraaid. Tegelijk merk ik dat ze ervoor zorgen dat mensen steeds minder in het hier en nu leven. Iemand recht in de ogen kijken terwijl je met die persoon praat, is bijna uitzonderlijk geworden. Het kan echt geen kwaad om je smartphone af en toe aan de kant te leggen.”

De legendarische cineast Ingmar Bergman is iemand naar wie u...

“(Onderbreekt) *Scenes from a Marriage* is in mijn ogen de beste film over echtscheiding aller tijden – tenzij jij het tegendeel kunt bewijzen. (glimlacht) Daarmee wil ik niet zeggen dat ik Bergmans werk klakkeloos kopieer, maar de manier waarop hij zijn personages presenteert werkt enorm inspirerend. Hij voert figuren op die intellectuele, diepgaande dingen tegen elkaar zeggen. Nu ik erover nadenk: op dat vlak verschilt *Loveless* toch wel enorm van zijn oeuvre. Mijn personages zeggen amper iets tegen elkaar en als ze iets zeggen, doen ze dat om elkaar te kwetsen.”

Loveless bevat een opzwepende sequentie waarin men met man en macht naar het verdwenen kind zoekt. Door wie laat u zich inspireren voor zo’n rasecht thrillermoment?

“Ik kan geen concrete namen noemen, maar er was een periode dat ik bijna dagelijks naar het lokale filmmuseum ging en me onderdompelde in allerlei soorten cinema. Daar passeerden best wat klassieke thrillers – onder meer van Alfred Hitchcock – en ik ben er zeker van dat ik daarvan een en ander heb opgestoken.”

Uw films hebben een duidelijke, strakke stijl waarvan u nooit afwijkt. Toch zit er in Loveless een onverwacht point of view-shot in een restaurant waarbij je hoort hoe een man een vrouw om haar nummer vraagt.

“Ik ben op zoek gegaan naar een manier om de losbandige sfeer weer te geven in het milieu waarin Zhenya zich begeeft nu ze een nieuwe vriend heeft. Ik baseerde de visuele aanpak op een persoonlijke ervaring in een restaurant waar ik zoveel prikkels binnenkreeg dat ik er bijna van begon te duizelen. Vooral één moment zal ik nooit vergeten, een dame zei: ‘Laten we drinken op de liefde’, en een andere antwoordde: ‘Nee, laten we een selfie nemen’. (schaterlacht)”

Een van de meest ontluisterende scènes in de film is die waarin de camera uitkomt bij het huilende

jongetje dat de zoveelste ruzie van zijn ouders lijdzaam ondergaat.

“Voor mij is die sequentie dubbel pijnlijk. Langs de ene kant houdt het ventje zich koest, want hij wil niet dat zijn ouders boos worden omdat hij hun gesprek heeft afgeluisterd. Langs de andere kant onderlijnt ze dat de ouders zich absoluut niet bewust zijn van de pijn die hun geroep en getier veroorzaakt bij hun kind.”

Tot slot: waarom bent u zo’n fan van ijzingwekkende stiltes?

“Ik vind stilte een van de krachtigste elementen van de cinema. Wat mij betreft, mag je mijn films ook bekijken met het volume op nul.”

SINDS 27 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaazinema

» BERG-WIE?

Ingmar Bergman is in de ogen van vele cineasten en cinefielen een van de grootste regisseurs aller tijden. Op Vertigoweb.be grasduinen we door de filmografie van de Zweedse meester.

ALLE FILMS
VOOR SLECHTS
30 EURO?

KOOP EEN
FESTIVALPAS!

FFO 8 > 16
SEP
2017
FILMFESTIVALOOSTENDE.BE

Internationale LOOK! competitie

STRAATSPROOFTJE

In het muzikale indiedrama *Patti Cake\$* maken we kennis met een blanke, volslanke jongedame uit New Jersey die droomt van een carrière als rapster. Niet bepaald het soort rol waarmee **Danielle Macdonald** had gedacht door te breken. Na staande ovaties in Sundance en Cannes is de Australische actrice echter *the talk of Tinseltown*. “Mijn maatje meer heeft me flink parten gespeeld.”

tekst STEVEN TUFFIN

Had je het succes zien aankomen?
DANIELLE MACDONALD: “Helemaal niet! Volgens mij is er niemand die dit vreemder vindt dan ikzelf. *(lacht)*”

Was je er meteen van overtuigd dat je Patti geloofwaardig zou kunnen neerzetten?
“Niet helemaal. Vandaar dat ik tijdens mijn eerste ontmoeting met Jeremy vroeg of hij echt dacht dat ik dit zou kunnen. Zijn geloof in mij was duidelijk groter dan dat van mezelf. Hij verzekerde me dat ik het zou kunnen. Zijn vastberadenheid deed al mijn twijfels smelten als sneeuw voor de zon.”

Had je voordien al iets met rap?
“Ik ben niet bepaald muzikaal aangelegd. Tijdens de muziekles op

school ging ik altijd achteraan staan zodat het niet te hard opviel hoe vals ik zong. Gelukkig heeft rap ook iets van poëzie, en kon ik het min of meer aanleren. Niet dat ik het gevoel heb dat ik nu een volbloed rapster ben, maar ik kan toch mijn mannetje staan.”

Volgde je dan een cursus om te leren rappen?
“Ik hing een tijdje rond met Skyzoo, een rapper uit Brooklyn. Hij nam me op in zijn posse, vertelde me over de geschiedenis van het genre, hielp me mijn techniek te verbeteren en stond me bij tijdens de opnames van de soundtrack. Het belangrijkste dat ik van hem geleerd heb, is dat je jezelf moet blijven. Patti is dus toch een versie van mezelf geworden, in de manier waarop ze beweegt en rapt. Zoiets kun je niet faken.”

Dus nu zit je af en toe thuis te rappen?
“Dat had je gedacht! *(lacht)* Als mezelf heb ik nog nooit gerapt en dat zie ik nog niet zo snel gebeuren. Tijdens de voorbereidingen en de opnames van de film zat ik echter zo hard in mijn rol dat ik ook naast de set als Patti praatte en bewoog. Toen gebeurde het wel eens dat ik op een vrij moment begon te rappen – als Patti, weliswaar.”

Je groeide op in het bloedhete Australië en ondertussen woon je al een tijdje in sunny California. Viel de shoot in het grauwe New Jersey mee?
“Het was even wennen. Gelukkig hadden we een fantastische gids in Jeremy, die opgroeide in New Jersey. Voor de start van de opnames nam hij ons mee naar de plekken die hij in zijn hoofd had toen hij het scenario schreef. Die trip hielp me enorm om

Patti vorm te geven. New Jersey is echt een personage op zichzelf. Ik begrijp nu dat Bruce Springsteen er liedjes over schrijft.”

We hebben het uitvoerig gehad over de verschillen tussen jou en Patti. Zijn er ook gelijkenissen?

“Natuurlijk. Een blank, mollig meisje dat het wil maken als rapster verschilt niet zo heel hard van een mollig meisje dat wil doorbreken in Hollywood. Je wilt niet weten hoe vaak ik al het deksel op de neus heb gekregen tijdens een auditie vanwege mijn maatje meer. Gelukkig beschik ik net zoals Patti over een buitengewoon doorzettingsvermogen. Anders had ik hier nu niet gezeten.”

Eindelijk worden die stereotypen door de mangel gehaald.

“Dat werd hoog tijd, niet? Ik ben blij dat we in de bioscoop en op televisie eindelijk andere protagonisten te zien krijgen. Het zal de wereld alleen maar ten goede komen.” ▣

SINDS 30 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

@WaaanZinema

» RHYMING & SEEING

Van *Beat Street* over *8 Mile* tot *Straight Outta Compton*: aan films waarin rap centraal staat absoluut geen gebrek. Surf naar Vertigoweb.be en dompel je onder in de wereld van de hiphop-cinema.

FUJI- FILM

Het oeuvre van de Indonesisch-Nederlandse kunstenares **Fiona Tan** balanceert tussen fotografie en film. Nergens komen deze polen overtuigender samen dan in haar hedendaagse fotoroman *Ascent*, waarin ze de Japanse vulkaan Mount Fuji koppelt aan een fictief liefdesrelaas.

tekst **CHRISTOPHE VERBIEST**

Eerst hoor je natuurgeluiden, onder een korte begingeneriek. Dan volgt een citaat van Ōuchi Yoshitaka, een Japanse krijgsheer uit de zestiende eeuw. “Zowel de overwinnaar als de verliezer zijn slechts dauwdruppels, slechts bliksemflitsen; zo moeten we de wereld aanschouwen.” Dat is het startschot voor een stroom foto’s van Mount Fuji, het Japanse icoon dat zo’n 100 kilometer ten zuiden van Tokio ligt.

Na een reeks beelden begint een vrouwenstem in het Engels herinneringen op te halen aan haar overleden Japanse geliefde. Wat later komt een man aan het woord. In het Japans vertelt hij over een trektocht op Mount

Fuji en grijpt die gelegenheid aan om zaken over de berg te vertellen. Al snel wordt duidelijk dat hij de overledene is. Zo ontstaat een dubbele monoloog, als een fantoomgesprek waarin Mount Fuji wordt gedeconstrueerd en heropgebouwd.

Verzamelwoede

Ascent, want daarover gaat het hierboven, is de jongste film van Fiona Tan. De Nederlandse kunstenares werd in Indonesië geboren, groeide op in Australië en opereert vanuit Amsterdam. In haar oeuvre combineert ze fotografie, film en installaties. Na een reeks korte video’s bracht ze in 2016 haar eerste langspeelfilm uit:

History’s Future, over een man zonder geheugen die door Europa dwaalt. Doorheen die fictie weeft Tan documentaire beelden van straatgevechten in Europese steden.

Ook opvolger *Ascent* verkent het snijpunt tussen cinema en beeldende kunst. Nadat het werk begin dit jaar te zien was op het International Film Festival Rotterdam, verhuisde het vervolgens naar het Tilburgse museum De Pont. De film bestaat zo goed als volledig uit foto’s. Een uitzonderlijk procedé, met als bekendste soortgenoot *La jeteé* van Chris Marker. De Franse filmmaker liet zijn foto’s echter speciaal voor de film maken, terwijl Tan het liefst bestaande

beelden verzamelt. Voor een van haar bekendste werken, de *Vox Populi*-reeks, maakte ze installaties aan de hand van honderden foto’s die ze uit familiealbums haalde van mensen die in dezelfde stad woonden.

Godzilla vs. Van Gogh

Voor *Ascent* ging Tan al even nauwgezet te werk: ze verzamelde zo’n 4.000 afbeeldingen van Mount Fuji, waarvan ze er uiteindelijk zo’n 600 gebruikte. Nadat ze de beelden gekozen had, begon ze te schrijven aan de twee monologen. Het resultaat is een fictief verhaal, opgebouwd uit documentair beeldmateriaal. Al geeft Tan er ook een essayistische twist aan, met referenties aan andere kunstuitingen: van nucleair monster Godzilla tot *Hiroshima mon amour* van Alain Resnais, van Vincent van Gogh tot de Japanse kunstenaar Hokusai, beroemd om zijn houtsneden van Mount Fuji.

Zeshonderd keer de iconische Japanse berg, en toch lijkt hij ons te ontsnappen. Alsof Tan er in een cirkelbeweging omheen blijft draaien. Mount Fuji kun je rationeel nooit echt vatten. Emotioneel misschien wel? *Ascent* geeft alvast een aanzet. ■

Ascent is op 4 oktober te zien in Cinema Zuid in Antwerpen, en later dit jaar ook in Cinéma Aventure in Brussel.

WIND RIVER

CULTUURSCHOK

Als ze niet de Scarlet Witch uithangt op een of andere *Avengers*-set, kiest **Elizabeth Olsen** graag voor kleinschaligere projecten. Zoals *Wind River*, een beenharde thriller over een ingewikkelde moordzaak in een indianenreservaat. “Ik kende niets van hun wereld.”

tekst **STEVEN TUFFIN**

Elizabeth Olsen heeft de schijn tegen. De 28-jarige actrice groeide op in de schaduw van haar oudere zussen Mary-Kate en Ashley – beter bekend als de Olsen Twins – en het merendeel van het cinemapubliek kent haar als de vliegende en bezwerende Scarlet Witch uit Marvel-blockbusters als *Avengers: Age of Ultron* en *Captain America: Civil War*.

Toch ligt Olsens persoonlijke voorkeur buiten de mainstream, getuige haar rollen in de psychologische thriller *Martha Marcy May Marlene*, Spike Lee's *Oldboy*-remake en de Hank Williams-biopic *I Saw the Light*. Aan dat lijstje kun je nu *Wind River* toevoegen. In het rauwe regiedebuut van *Sicario*- en *Hell or High Water*-scenarist Taylor Sheridan speelt Olsen een FBI-groentje dat verwikkeld raakt in een moordzaak in een indianenreservaat die niet op een-twee-drie op te lossen valt.

Olsen hapte in de eerste plaats toe omdat ze graag met Sheridan wilde samenwerken, maar ook omdat ze meer

te weten wilde komen over *native Americans*: “Het daagde me dat ik amper iets wist over hun cultuur. Op school ging het er nooit over en in de media ook niet echt. Ik wist dat er casino's zijn op hun grondgebied, *but that was about it*. Pas tijdens de Standing Rock-protesten kwamen *native Americans* en hun belangen deftig aan bod op televisie.”

Voor de opnames verdiepte je je dus in hun cultuur?

“Ironisch genoeg niet. Mijn personage begeeft zich op compleet onbekend terrein en dat wilde ik juist weergeven. Ik had het gevoel dat me dat niet zou lukken als ik voordien alle weetjes zou beginnen opzoeken. Natuurlijk stelde ik af en toe een vraag aan Taylor, die de situatie in de reservaten door en door kent. Maar als hij me probeerde uit te leggen wie welke bevoegdheid heeft op welke plek, leek alles alleen nog maar ingewikkelder. Perfect voor mijn vertolking dus. (lacht) Serieus nu: blijkbaar kun je in een reservaat een misdad deed zonder ervoor vervolgd te worden, als je nadien het grondgebied maar snel genoeg verlaat. Dat lijkt mij compleet van de pot gerukt en alleen maar goed om het heersende *us versus*

them-gevoel nog groter te maken.

Eén ding heb ik wel geleerd, namelijk hoe me te gedragen als een FBI-agente. Ik volgde een schietcursus zodat ik me niet belachelijk maakte als ik een pistool moest trekken, en ik hing rond met een stel echte *feds*. Hun verhalen en gedrag nam ik mee in mijn spel.”

Het is eens wat anders dan een superheldin met toverkrachten spelen.

“Tja, van magie is hier niet echt sprake. (lacht) Ik vergelijk mijn personages nooit met elkaar, maar de grootste verschillen zijn altijd van fysieke aard. Ik probeer elk personage een specifieke houding te geven. Vandaar dat ik het daarnet had over mijn tijd met de echte FBI-agenten. Wat ik dan weer leuk vind aan Scarlet Witch, is dat ze film na film evolueert. Ze wordt almaar beter in het vliegen en het beheksen, wat gelijkloopt met mijn groeiende ervaring met het kabelsysteem dat het special-effects-team gebruikt om me geloofwaardig in de lucht te laten zweven.”

Daar sta je dan op de set van een indieproject... en krijg je het gezelschap van collega-Avenger Jeremy Renner.

“Van alle Avengers is Jeremy misschien nog wel de coolste. Dat zeg ik niet

MARTHA MARCY MAY MARLENE

AVENGERS: AGE OF ULTRON

WIND RIVER

zomaar. Hij heeft veel weg van de getroebleerde reservaatopzichter die hij in *Wind River* speelt. Hij kan heel gevoelig uit de hoek komen, maar is tegelijkertijd enorm praktisch aangelegd. Elk probleem dat zijn pad kruist, probeert hij op te lossen. Jeremy denkt mee na over alle facetten van een productie zonder zich op te dringen. Als hij dingen suggereert, is dat alleen maar om een beter resultaat te bekomen. Het helpt ook dat hij geen lange tenen heeft. Ik kan zonder omwegen met hem communiceren, wat je niet van alle Avengers kunt zeggen. *(lacht)*”

Stond Taylor Sheridan, die voor het eerst een eigen scenario verfilmde, dan open voor suggesties?

“Het viel me inderdaad op dat het script niet heilig was voor hem. Hij maakte zelf heel wat aanpassingen tijdens de shoot en luisterde ook naar opmerkingen van anderen. Soms kwam het weleens tot een discussie, maar dat vind ik alleen maar gezond. Uiteindelijk heeft alles met vertrouwen te maken. Ik zou nooit een film maken met een regisseur wiens smaak me niet bevalt. Ik wist wat voor aanpak Taylor voor ogen had en ging daarin mee. Je voelt ook dat hij schrijft over zaken

die hij kent. Hij heeft vrienden bij het Drug Enforcement Agency, hij groeide op op het platteland en hij leefde een tijdje in een reservaat. Die bagage maakt zijn scenario’s net zo straf.”

Taylor beweert dat je erg lijkt op je *Wind River*-personage.

“Mijn vrienden en familie zeggen dat ik heel direct ben, soms zelfs te direct. Op dat vlak lijkt ik inderdaad op haar. Ze staat absoluut niet stil bij de regels en de tradities van de plaats waar ze terechtkomt, en empathie is ook al niet haar sterkste kant. Aanvankelijk denkt ze dat ze met een zaak van dertien in een dozijn te maken heeft. Pas na een tijdje begrijpt ze dat de vork toch net iets ingewikkelder in de steel zit. Dat gevoel ken ik. *(lacht)*”

Iets helemaal anders: was je op jonge leeftijd voorbestemd om, net zoals je zussen, te gaan acteren?

“Ben je gek! Ik haalde heel goede cijfers in school, dus zo vanzelfsprekend was het niet. Toen ik op de universiteit een richting moest kiezen, heb ik lang getwijfeld. Alle vakken lagen me. Ik vond het zelfs wat onnozel om voor een acteeropleiding te kiezen. Toch ben ik ontzettend blij dat ik ervoor gegaan

ben. Stel je voor dat ik financieel adviseur of advocate was geworden.”

Tot slot dan: je voorkeur is altijd uitgegaan naar uitdagendere cinema. Is dat een reactie op het mainstreamsucces van je zussen?

“Ik begrijp dat je mijn familie heel interessant vindt, maar laat één ding duidelijk zijn: als ik projecten uitkies, ga ik voor dingen die mij boeien. Ik maak geen keuzes om me af te zetten tegen iets of iemand. Dat zou niet alleen enorm idioot zijn, maar bovendien verschrikkelijke resultaten opleveren.”

VANAF 20 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzinema

» IN HET RESERVAAT

Elizabeth Olsens FBI-agente is natuurlijk niet het eerste filmpersonage dat in een indianenreservaat belandt. Online werpen we een oog op andere outsiders in het territorium van de *native Americans*.

FILM FEST GENT

10 > 20 OKT 2017

KOOP JE TICKETS

VANAF 21 SEPTEMBER VIA
www.filmfestival.be

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Maudie

Regie Aisling Walsh
Cast Sally Hawkins, Ethan Hawke, Kari Matchett
Speelduur 1u56
Vanaf 13 september in de bioscoop

Mix My Left Foot met Frida en je komt in de buurt van deze intimistische biopic over Maud Lewis, een Canadese kunstenares die leed aan een erge vorm van ontstekingsreuma en verstoten werd door haar familie, maar het geluk vond bij een sociaal gehandicapte visser.

@ChrisCraps

The Beguiled

Regie Sofia Coppola
Cast Nicole Kidman, Colin Farrell, Elle Fanning
Speelduur 1u33
Vanaf 20 september in de bioscoop

Sofia Coppola tekent voor een vrouwelijk antwoord op het gelijknamige Clint Eastwood-curiosum, zonder af te wijken van haar persoonlijke professionele pad. Of hoe de zusjes uit The Virgin Suicides nu vastzitten in een afgelegen school tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog.

@Waaazinema

Wakefield

Regie Robin Swicord
Cast Bryan Cranston, Jennifer Garner, Beverly D'Angelo
Speelduur 1u36
Vanaf 20 september in de bioscoop

Breaking Bad-drugskoning Bryan Cranston voert in deze existentialistische tragikomedie een heuse onemanshow op als een man die anderhalf uur lang zijn familie observeert vanuit zijn garage. Into the Wild, maar dan van achter een raam.

@ChrisCraps

Hampstead

Regie Joel Hopkins
Cast Brendan Gleeson, Diane Keaton, Lesley Manville
Speelduur 1u43
Vanaf 20 september in de bioscoop

Diane Keaton en Brendan Gleeson gaan voor de seniorenversie van Notting Hill in deze waargebeurde komedie, waarin een Britse eenzaat hulp krijgt van een Amerikaanse vrouw om zijn krot te redden van een bouwbedrijf met ingrijpende plannen.

@ChrisCraps

An Inconvenient Sequel: Truth to Power

Regie Bonni Cohen & Jon Shenk
Cast Al Gore, Angela Merkel, John Kerry
Speelduur 1u38
Vanaf 27 september in de bioscoop

Elf jaar na An Inconvenient Truth trekt voormalig Amerikaanse vicepresident Al Gore opnieuw ten strijde tegen de opwarming van de aarde en zij die het fenomeen koppig blijven ontkennen.

@RubenNollet

UNIVERS CINE.BE

Een andere kijk op film

VERTIGO's VOD SELECTIE

"Grave : een coming of (r)age om in te bijten!"
Steven Tuffin

UNIVERS CINE.BE

Via het **video on demand** platform van UniversCine kan je de nieuwste films bekijken op aanvraag. Ontdek onze catalogus van meer dan 2000 films met een passie voor fictie, documentaires, cult en classics.

Ga nu naar onze website en huur je eerste film. Wij geven 50 gratis films weg. Maak gebruik van deze code: **vertigo-zomer02** geldig tot 31/12/2017

► nl.universcine.be

VERTIGO

selecteert
uit het film-
aanbod van

De volledige programmatie kan je vinden op
vier.be, vijf.be en zestv.be

Edge of Tomorrow

8/9 om 20u35 op

Een speelse blockbuster waarin Tom Cruise keer op keer brutaal afgemaakt wordt, om diezelfde dag *Groundhog Day*-gewijs opnieuw te beleven? Inderdaad, dit sci-fi-avontuur van Doug 'The Bourne Identity' Liman is geen dagelijkse kost. Met een hemelse Emily Blunt als stoere supersoldaat.

Training Day

21/9 om 20u35 op

Natuurlijk stemt het tot nadenken dat Denzel Washington pas een Oscar in de categorie Beste Mannelijke Hoofdrol won toen hij een slechterik speelde. Tegelijk valt niet te ontkennen dat zijn *bad cop* in deze hallucinante *ride* doorheen L.A. een van de onvergetelijkste filmpersonages van deze eeuw is.

Aloha

22/9 om 20u35 op

Het niveau van *Jerry Maguire* en *Almost Famous* haalt scenarist-regisseur Cameron Crowe al een tijdje niet meer, en de casting van Emma Stone als iemand van Hawaïaans-Aziatische afkomst was niet zijn slimste zet. Toch kent de voormalige journalist als geen ander de kneepjes van het romcomvak.

Rocky

8/9 om 23u10 op

Twee jaar terug herinnerde de spin-off *Creed* aan de oerkracht van Sylvester Stallones doorbraakprent, waarin hij schitterde als een *smalltime* bokser die het opneemt tegen een *heavyweight* kampioen. Ook afleveringen 2, 3 en 4 van de *Rocky*-franchise worden in september uitgezonden op VIER.

Crazy, Stupid, Love

15/9 om 20u35 op

Goede romcoms: ze zijn zeldzaam, maar ze bestaan. Neem nu dit frisse filmpje met onder meer de latere *La La Land*-geliefden Emma Stone en Ryan Gosling. Regisseurs Glenn Ficarra en John Requa houden hun ensemblecast perfect in balans en tekenen bovendien voor een uiterst verzorgde fotografie.

The Great Gatsby

23/9 om 20u35 op

Niemand geschikter dan *Moulin Rouge*!-maestro Baz Luhrmann om de klassieke roman van F. Scott Fitzgerald in bioscoopvorm te gieten voor een hedendaags publiek. Imposante decors, ingenieuze computereffecten en de immer charmante Leonardo DiCaprio vormen de kersen op een wel heel sprankelende taart.

The Invasion

28/9 om 20u35 op

Ondanks een problematische shoot, waarbij oorspronkelijk regisseur Oliver Hirschbiegel aan de kant werd geschoven, bevat deze moderne versie van *Invasion of the Body Snatchers* de nodige spectaculaire actiesequenties en spannende huivermomenten. Met Nicole Kidman én Daniel Craig!

BESTE. FILM. OOI.

A Nightmare on Elm Street

Regie Wes Craven / Cast Heather Langenkamp, Robert Englund, Johnny Depp / Speelduur 1u31 / Jaar 1984

Zowat elke horrortrailer belooft de kijker ‘een ware nachtmerrie’, maar hoeveel films kunnen die claim ook daadwerkelijk hardmaken? Maar eentje, voor zover wij weten. *A Nightmare on Elm Street* van huisvermeester Wes Craven haalde zijn inspiratie niet alleen bij Stephen King, maar ook bij Luis Buñuel. Craven kwam op het idee voor zijn surreële meesterwerk na het lezen van een artikel in de *L.A. Times* over een Thaise tiener die geplaagd werd door hyperrealistische angstdromen. “Na vijf nachten vechten om wakker te blijven, dommelde hij eindelijk in”, had de filmmaker onthouden. “Vervolgens hoorden zijn ouders een gil en vonden ze hem dood in bed. Ik wist direct: hier zit een film in.”

In wezen is *A Nightmare on Elm Street* een typische slasherfilm, maar dan met een geniale twist: kindermoordenaar Freddy Krueger (Robert Englund) gebruikt niet alleen de slaperige

Amerikaanse buitenwijken als zijn jachtterrein, maar ook het onderbewustzijn van zijn slachtoffers. In de woorden van *final girl* Nancy Thompson (Heather Langenkamp): “Val in slaap en je gaat eraan!”

Met *A Nightmare on Elm Street* – nochtans een lowbudgetproductie – toverde de vindingrijke regisseur enkele van de meest beklijvende beelden uit de horrorgeschiedenis op het scherm: het vurige ontstaan van Freddy’s iconische vingermessen tijdens de openingsgeneriek (“Zijn wapen moest uniek, maar ook goedkoop en makkelijk transporteerbaar zijn”), de traptreden die plots wegsmelten onder Nancy’s voeten (“Havermout gemengd met behanglijm”) en het griezeligst van al: Kruegers silhouet dat dreigend opdoemt vanachter het behang (“Gewoon een grote lap spandex”).

De in 2015 overleden Craven vond het horrorgenre drie keer opnieuw uit – hij filmde ook de klassiekers *Last*

House on the Left en *Scream* – maar besepte maar al te goed dat Freddy Krueger hem zou blijven achtervolgen tot in de kist: “Van mij mogen ze de tagline ‘Whatever you do, don’t fall asleep!’ gerust op mijn grafsteen zetten. Want telkens als onze maatschappij indommelt, komen we gegarandeerd in de problemen.”

@Jonas_Govaerts

» KLAP

Voor de casting van Nancy’s vriendje Glen legde Craven foto’s van vier acteurs voor aan zijn puberdochter Jessica, die er terstond nieuwkomer Johnny Depp uitkoos. “Daddy, he’s so dreamy!” Alleen al het feit dat Depp zijn carrière te danken heeft aan een dertienjarige bakvis, maakt van *A Nightmare on Elm Street* deze maand de Beste Film Ooit.

That's *not* all folks

HEB JE GENOTEN VAN DEZE DUIZELINGWEKKENDE DOSIS CINEMA?

GA DAN VOOR EEN VAN ONZE DRIE ABONNEMENTSFORMULES!

GROOT
€25

10 NUMMERS IN JE POSTBUS
(EN EEN KLEIN EXTRAATJE)

GROTER
€100

GROOT + 1 T-SHIRT, PIN OF
ILLUSTRATIE + VOORRANG
OP VERTIGO-EVENTS

GROOTST
€200

GROTER + EXTRA T-SHIRT
ILLUSTRATIE EN/ OF PIN +
DUOTICKETS VIP-EVENTS

AANSTORMENDE
AVANT-PREMIÈRES

ALLE INFO: **VERTIGOWEB.BE**

BALTISCHE CRUISE 2018

**8 DAGEN GENIETEN,
ALL INCLUSIVE** VANAF **€999**

**+ SUPERPRIJS
VOOR KINDEREN**
T/M **17 JAAR** SLECHTS **€429**

(Speciale kinderprijs ook geldig voor
alle afreizen in Juli & Augustus 2018)

AFREISDATA (zaterdag): 28 April - 5 & 19 Mei - 2, 16 & 30 Juni - 14 & 28 Juli - 11 & 25 Augustus 2018

Kiel (Duitsland) → Copenhagen (Denemarken) → Stockholm (Zweden) → Tallinn (Estland) → Sint-Petersburg (Rusland)

De bekende Blauwe Vogel-troeven

Meer info en prijzen op www.deblauwevogel.be

Prachtige vaarroute met recent 4 *** luxe schip

Autocarreis heen & terug vanuit Vlaanderen

Volpension: ontbijt, lunch, snack, diner, ...

Foaien

Uitgebreid drankenpakket: (all-in) de klok rond

Infodag

Ontdek deze reis van A tot Z op
woensdag 11 Oktober 2017, 15.00 uur
in het Blauwe Vogel-auditorium.

(Gratis toegang, mits reservatie)

